Arman Holdings Limited

Registered Office : 419, Rajhans Heights, Mini Bazar, Varachha Road, Surat– 395006.
Tel : 9586006569.   Email ID : armanholdingsltd@gmail.com.
Website : www.armanholdings.in
CIN : L65993GJ1982PLC08296

July 29, 2026

To
The Manager – Listing Compliance Department
BSE Limited
P.J.Towers, Dalal Street,
Mumbai – 400001

Ref : Scrip Code – 538556/Scrip Id: ARMAN

Sub: Newspaper Advertisement regarding Notice of 44th Annual General Meeting ("AGM") of the Company through Video Conferencing/Other Audio Visual Means. Book Closure and E-voting information

Dear Sir / Madam,

Pursuant to the provisions of Section 108 of the Companies Act, 2013 read with MCA General Circular No. 03/2025 dated September 22, 2025 and SEBI Circular dated SEBI/ HO/ CFD/ CFDPoD-2/P/ CIR/ 2024/ 133 dated October 3, 2024 and all other relevant circulars issued from time to time, copies of the newspaper advertisement published in "The Free Press Journal" in English and in "Lok Mitra" Gujarati language on July 29, 2026 regarding convening of 44th AGM of the Company on **Wednesday, August 26, 2026 at 10:00 A.M** through Video Conferencing/Other Audio Visual Means facility. The same is also available on website of the Company at www.armanholdings.in

You are requested to take the above on record.

Thanking you,

Yours faithfully,
For **Arman Holdings Limited**

DRISHTI SINGHAL
Digitally signed by DRISHTI SINGHAL
Date: 2026.07.29 19:13:35 +05'30'

Drishti Singhal
Company Secretary

Encl: a/a

પ્રધાનમંત્રીએ વિકસિત વાઈબ્રન્ટ વિલેજ પ્રોગ્રામ ૨૦૨૬ના સહભાગીઓ સાથે સંવાદ કર્યો

પી.આઈ.બી. અમદાવાદ

પ્રધાનમંત્રી શ્રી નરેન્દ્ર મોદીએ આજે વિકસિત વાઈબ્રન્ટ વિલેજ પ્રોગ્રામ ૨૦૨૬ના સહભાગીઓ સાથે સંવાદ કર્યો હતો. દેશભરમાંથી મળેલા અદ્ભુત પ્રતિસાદ પર પ્રકાશ પાડતા, તેમણે દેશના લગભગ અઢીસો જિલ્લાઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરતા ઉત્સાહી યુવા સહભાગીઓનું ઉષ્માભર્યું સ્વાગત કર્યું હતું.

કેટલાક વર્ષો પહેલા 'મેરા યુવા ભારત- MY Bharat' પ્લેટફોર્મની સફળ સ્થાપનાને યાદ કરતા, પ્રધાનમંત્રીએ કરોડો યુવા નાગરિકોને આવરી લેવા માટે તેના વિશાળ વિસ્તરણની પ્રશંસા કરી હતી. દેશભરમાં યુવા નેટવર્ક દ્વારા સક્રિયપણે કરવામાં આવી રહેલા અત્યંત પ્રશંસનીય કાર્યોની સરાહના કરતા, તેમણે વિકસિત ભારત ડાયલોગથી લઈને વિકસિત વાઈબ્રન્ટ વિલેજ પ્રોગ્રામ સુધીની તેમની ઉત્કૃષ્ટ ક્ષમતાઓને ખાસ કરીને નોંધી હતી. ×આજે, MY Bharat ના યુવા મિત્રો સમગ્ર દેશમાં ઉત્કૃષ્ટ પ્રશંસનીય કાર્ય કરી રહ્યા છે,× તેમ શ્રી મોદીએ નોંધ્યું હતું.

વિકસિત ભારત યંગ લીડર્સ ડાયલોગ દરમિયાન જમીની સ્તરની આ પહેલની શરૂઆતને યાદ કરતા, પ્રધાનમંત્રીએ યુવાનોને વર્ચ્યુઅલ વાર્તાલાપથી આગળ વધીને જમીની સ્તરે રાષ્ટ્રની વાસ્તવિકતાઓને સમજવા માટે પ્રોત્સાહિત કરવાના વિઝનની સ્પષ્ટતા કરી હતી. હિમાચલ, ઉત્તરાખંડ અને લદાખના સરહદી ગામડાઓમાં યુવા નાગરિકોને મોકલવાના ઉદ્દેશની વિગતો આપતા તેમણે શેર કર્યું હતું કે સ્થાનિક સંસ્કૃતિઓમાં લીન થવા અને આ પ્રદેશોને આગળ ધપાવતી ઊંડી દેશભક્તિની આકાંક્ષાઓના સાક્ષી બનવા માટે ત્રણ લાખ સહભાગીઓમાંથી ૪૦૦થી વધુ યુવાનોની પસંદગી કરવામાં આવી હતી. ×તમારી સંસ્કૃતિ ત્યાંની સંસ્કૃતિ સાથે જોડવી એ એક ભારત, શ્રેષ્ઠ ભારતનું શ્રેષ્ઠ ઉદાહરણ છે,× તેમ શ્રી મોદીએ ભારપૂર્વક જણાવ્યું હતું.

સરકારી પદ સંભાળતા પહેલા વ્યાપક પ્રવાસો દરમિયાન સરહદી સમુદાયો સાથે સ્થપાયેલા ઊંડા વ્યક્તિગત સંબંધોને શેર કરતા, પ્રધાનમંત્રીએ ફ્રન્ટલાઈન પર સૈનિકો સાથે દિવાળી ઉજવવાની સતત પરંપરા પર પ્રકાશ પાડ્યો હતો. સ્થાનિક લોકોના અપાર સ્નેહના સાક્ષી બનવાથી લઈને સશસ્ત્ર દળોના અદ્ભુત શૌર્ય સુધી, પરત ફરતા યુવાનો દ્વારા શેર કરાયેલા રોમાંચક અનુભવો અને વ્યક્તિગત ભવ્ય અનુભવો વચ્ચે સમાનતા દર્શાવતા, તેમણે કારગિલ વિજય દિવસ નિમિત્તે સૈનિકો દ્વારા અપાયેલા અપ્રતિમ બલિદાનને પણ નમન કર્યા હતા. ×વીર જવાનોએ અત્યંત પડકારજનક સંજોગોમાં વિજયનો ધ્વજ ફરકાવ્યો હતો અને વિકસિત વાઈબ્રન્ટ વિલેજનો આ સમગ્ર અનુભવ ખરેખર અદ્ભુત રહ્યો છે,× તેમ શ્રી મોદીએ અવલોકન કર્યું હતું. વિકસિત ગામડાઓને વિકસિત ભારતના નિર્માણ માટેના પાયાના આધારસ્તંભ તરીકે ગણાવતા, પ્રધાનમંત્રીએ આ પરિવર્તનકારી યાત્રાના સતત અને વ્યાપક સ્વરૂપ પર ભાર મૂક્યો હતો. યુવા પેઢીની સક્રિય, જમીની સ્તરની ભાગીદારી માત્ર સર્વગ્રાહી રાષ્ટ્રીય દ્રષ્ટિકોણને વિસ્તૃત કરતી નથી પરંતુ દેશની પ્રગતિમાં અર્થપૂર્ણ યોગદાન આપવાના તેમના વ્યક્તિગત સંકલ્પને પણ ઊંડાણપૂર્વક મજબૂત કરે છે તે વાત પર ભાર મૂકતા પ્રધાનમંત્રીએ આ જોડાણના મહત્વ પર પ્રકાશ પાડ્યો હતો. ×જ્યારે દેશનો યુવા સક્રિયપણે જમીન સાથે જોડાય છે, ત્યારે તેઓ વિકસિત ભારતના સર્વગ્રાહી વિઝનને વધુ વ્યાપક બનાવે છે,× તેમ શ્રી મોદીએ ભારપૂર્વક જણાવ્યું હતું.

સરહદી વિસ્તારોના જીવનમાં રહેલી અત્યંત મુશ્કેલીઓનો સ્વીકાર કરતા, પ્રધાનમંત્રીએ સ્થાનિક રહેવાસીઓની તેમની મુશ્કેલ પરિસ્થિતિઓ છતાં દરેક ક્ષણે દેશભક્તિ જીવવા બદલ પ્રશંસા કરી હતી. રસ્તા, વીજળી અને હોસ્પિટલો જેવી મૂળભૂત સુવિધાઓથી સંપૂર્ણપણે વંચિત આ વિસ્તારોને 'છેલ્લાં ગામડાં' તરીકે છોડી દેનારી ભૂતકાળની વહીવટી ઉપેક્ષાની ટીકા કરતા, તેમણે સ્થાનિક વસ્તી દ્વારા જાળવી રખાયેલી અતૂટ રાષ્ટ્રવાદી ભાવના પર ભારે ગૌરવ વ્યક્ત કર્યું હતું. ×આપણને એ વાતનું અપાર ગૌરવ હોવું જોઈએ કે આવી ગંભીર વંચિત પરિસ્થિતિઓમાં પણ સરહદી ગામડાઓના લોકોની દેશભક્તિ ક્યારેય નબળી પડી નથી,× તેમ શ્રી મોદીએ ટિપ્પણી કરી હતી.

સરહદી વિસ્તારો પ્રત્યે સરકારના અભિગમમાં આવેલા ઐતિહાસિક પરિવર્તનનો ઉલ્લેખ કરતાં પ્રધાનમંત્રીએ જણાવ્યું કે હવે સરહદી વસાહતોને 'છેલ્લાં ગામો' નહી પરંતુ 'ભારતનાં પ્રથમ ગામો' તરીકે ઓળખ આપવામાં આવી છે. જ્યાં સવારના પ્રથમ કિરણો અને ત્રિરંગો રાષ્ટ્રને સૌથી પહેલા આવકારે છે. અભૂતપૂર્વ વીજળી, રસ્તાઓ, નળનું પાણી, ગેસ કનેકશન અને ઉત્કૃષ્ટ ઈન્ટરનેટ સહિત આઝાદી પછીના ઐતિહાસિક માળખાકીય સુવિધાઓના માઈલસ્ટોન્સ પર પ્રકાશ પાડતા, તેમણે ભારપૂર્વક જણાવ્યું હતું કે આ મૂળભૂત શહેરી સુવિધાઓ સરહદી રહેવાસીઓની કૃષિ અર્થવ્યવસ્થા અને દૈનિક જીવનમાં મૂળભૂત પરિવર્તન લાવી રહી છે. ×આ ઐતિહાસિક માનસિકતા બદલવાનું જ પરિણામ છે કે આપણો સીમાવર્તી પ્રદેશ આજે ઝડપથી બદલાઈ રહ્યો છે,× તેમ શ્રી મોદીએ કહ્યું હતું. નવી સ્થાપિત માળખાકીય સુવિધાઓ દ્વારા ઉત્સર્જિત ક્રમશઃ આર્થિક લાભોની રૂપરેખા આપતા, પ્રધાનમંત્રીએ પ્રાદેશિક પ્રવાસનમાં મોટા પુનરુત્થાન પર પ્રકાશ પાડ્યો હતો. એક સમયે ઉજ્જડ બનેલા ગામડાં હવે જીવંત પ્રવૃત્તિઓથી ધમધમી રહ્યા છે, જે દીકરીઓના શિક્ષણ અને મજબૂત સ્થાનિક કમાણી માટે એક સશક્ત વાતાવરણ પૂરું પાડે છે, તેવું ચિત્ર રજૂ કરતા તેમણે નોંધ્યું હતું કે આ ફેરફારો વાઈબ્રન્ટ વિલેજ પ્રોગ્રામ દ્વારા પદ્ધતિસર ઝડપી બન્યા છે. ×વાઈબ્રન્ટ વિલેજ પ્રોગ્રામે સરહદી ગામડાઓના આ સર્વાંગી વિકાસને સક્રિયપણે અદ્ભુત નવી ગતિ આપી રહ્યો છે,× તેમ શ્રી મોદીએ નોંધ્યું હતું. સરહદી પ્રવાસોને ભાગીદારી દ્વારા એકતાની ગહન યાત્રા તરીકે દર્શાવતા, પ્રધાનમંત્રીએ પરત ફરતા યુવાનોને યાદ અપાવ્યું હતું કે તેઓને માત્ર આતિથ્ય જ નથી મળ્યું પરંતુ સાંસ્કૃતિક શિક્ષણ, ગહન સંતોષ અને અપાર આદર મળ્યો છે. વર્ગખંડમાં આવા અમૂલ્ય જમીની સ્તરના અનુભવો ક્યારેય પુનરાવર્તિત થઈ શકતા નથી તેમ ભારપૂર્વક જણાવતા, તેમણે સહભાગીઓને તેમના સાથીદારોને આ પ્રદેશોની મુલાકાત લેવા સક્રિયપણે પ્રેરણા આપવા વિનંતી કરી હતી, જે માળખાકીય સુવિધાઓના આગમનને વધુ ઝડપી બનાવશે. ?×ભારતના યુવાનો સરહદી ગામડાઓને જેટલા વધુ ઊંડાણપૂર્વક સમજશે, આપણું રાષ્ટ્ર આખરે એટલું જ મજબૂત બનશે,× તેમ શ્રી મોદીએ ભારપૂર્વક જણાવ્યું હતું. સરહદી પ્રવાસન પર સરકારના તીવ્ર ફોકસને સક્રિયપણે વિસ્તૃત કરવા યુવાનોને આહ્વાન કરતા,

- આ પહેલ યુવાનોમાં રાષ્ટ્ર નિર્માણની ઊંડી લાગણી જગાવી રહી છે તે જોઈને ખૂબ આનંદ થાય છે: પ્રધાનમંત્રી
- વિકસિત ગામડાં એ વિકસિત ભારતનો પાયો પણ છે: પ્રધાનમંત્રી
- અમારી સરકારે સીમાવર્તી ગામડાંને દેશના પ્રથમ ગામડાં ગણાવ્યા છે: પ્રધાનમંત્રી
- વિકસિત વાઈબ્રન્ટ વિલેજની આ યાત્રા દરેકને જોડવાનું અને દરેક સાથે જોડાવાનું એક માધ્યમ છે: પ્રધાનમંત્રી

પ્રધાનમંત્રીએ દરેક સહભાગીને ઓછામાં ઓછા સો સાથીદારો સાથે તેમના અનુભવો શેર કરવા માટે કડક નિર્દેશ આપ્યો હતો. પ્રાદેશિક સંસ્કૃતિ અને ઉત્પાદનોને પ્રોત્સાહન આપવા માટે સ્થાનિક કન્ટેન્ટ ક્રિએટર્સ સાથે સક્રિય સહયોગને પ્રોત્સાહિત કરતા, પ્રધાનમંત્રીએ યુવાનોને અધિકૃત ઈન્ટરનેટ સામગ્રી શેર કરવા, ભવિષ્યના કૌટુંબિક પ્રવાસોનું આયોજન કરવા અને તેમની સંબંધિત શૈક્ષણિક સંસ્થાઓ દ્વારા શૈક્ષણિક પ્રવાસોની હિમાયત કરવા વિનંતી કરી હતી. ×હું ભારપૂર્વક આગ્રહ કરું છું કે તમારામાંથી દરેક યુવા મિત્રે ઓછામાં ઓછા અન્ય સો યુવાનો સાથે તમારા અધિકૃત અનુભવો ચોક્કસપણે શેર કરવા જોઈએ.×

તંત્રીશ્રીની કલમે

સોશિયલ મીડિયા માટે સરકાર લાવી રહી છે કડક નિયમો

બાળકો અને કિશોરોમાં સોશિયલ મીડિયાનો વધતો ઉપયોગ વિશ્વભરના અનેક દેશો માટે ચિંતાનો વિષય બની રહ્યો છે. ઓનલાઈન વ્યસન, હાનિકારક કન્ટેન્ટ, સાયબર બુલિંગ અને માનસિક સ્વાસ્થ્ય પર પડતી અસરને ધ્યાનમાં રાખીને હવે વિવિધ દેશો સોશિયલ મીડિયા માટે કડક નિયમો અમલમાં મૂકી રહ્યા છે. આ જ દિશામાં હવે વિયેતનામ સરકારે પણ ૧૬ વર્ષથી ઓછી ઉંમરના બાળકો માટે સોશિયલ મીડિયા ઉપયોગને લઈને નવા નિયમો તૈયાર કર્યા છે. પ્રસ્તાવિત નિયમો મુજબ, ૧૬ વર્ષથી ઓછી ઉંમરના બાળકો અને કિશોરો સોશિયલ મીડિયા પર પોતાની રીતે પોસ્ટ, રિપોસ્ટ, કોમેન્ટ અથવા 'લાઈક' કરી શકશે નહીં. એટલું જ નહીં, સોશિયલ મીડિયા એકાઉન્ટ બનાવવાની પ્રક્રિયામાં પણ મોટા ફેરફારો કરવામાં આવશે. સરકારનું માનવું છે કે બાળકોને ઓનલાઈન જોખમોથી સુરક્ષિત રાખવા માટે માત્ર માતા-પિતાની જ નહીં પરંતુ સોશિયલ મીડિયા કંપનીઓની પણ જવાબદારી નક્કી કરવી જરૂરી છે. રોઇટર્સના અહેવાલ મુજબ, વિયેતનામ સરકાર એક નવા આદેશનો ડ્રાફ્ટ તૈયાર કરી રહી છે, જેમાં બાળકોની સોશિયલ મીડિયા પરની અનિયંત્રિત પ્રવૃત્તિઓને નિયંત્રિત કરવા માટે અનેક જોગવાઈઓનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. આ ડ્રાફ્ટ મુજબ, ૧૬ વર્ષથી ઓછી ઉંમરના બાળકો સોશિયલ મીડિયા પર કોઈ પણ પ્રકારની પોસ્ટ કે રિપોસ્ટ કરી શકશે નહીં. ઉપરાંત તેઓ અન્ય યુઝર્સની પોસ્ટ પર 'લાઈક' અથવા 'કોમેન્ટ' પણ કરી શકશે નહીં. સરકારનો ઉદ્દેશ બાળકોને હાનિકારક ઓનલાઈન પ્રવૃત્તિઓથી બચાવવાનો અને સુરક્ષિત ડિજિટલ વાતાવરણ ઉભું કરવાનો છે. પ્રસ્તાવિત નિયમો હેઠળ ૧૬ વર્ષથી ઓછી ઉંમરના બાળકો પોતાના માતા-પિતા અથવા કાનૂની વાલીની માહિતીના આધારે જ સોશિયલ મીડિયા એકાઉન્ટ બનાવી શકશે.

વડોદરાથી ગોરખપુર, મઉ અને લાલકુઆં માટે સ્પેશિયલ ટ્રેનોના ફેરાનું વિસ્તરણ

અમદાવાદ, પશ્ચિમ રેલવે દ્વારા યાત્રીઓની સુવિધા અને વધારાની ભીડને સમાયોજિત કરવાના ઉદ્દેશથી વડોદરા મંડળથી ચાલનારી વડોદરા – ગોરખપુર, વડોદરા – મઉ અને પ્રતાપનગર-લાલકુઆં સાપ્તાહિક ટ્રેનોના ફેરાનું વિસ્તરણ કરવામાં આવ્યું છે. વડોદરા મંડળના જનસંપર્ક અધિકારી શ્રી અનુભવ સક્સેના દ્વારા આપવામાં આવેલ એક પ્રેસ રીલિઝ મુજબ, આ ટ્રેનોની વિગતો નીચે પ્રમાણે છે: ટ્રેન નંબર ૦૯૧૧૧/૦૯૧૧૨ વડોદરા – ગોરખપુર સાપ્તાહિક સ્પેશિયલ - ટ્રેન નંબર ૦૯૧૧૧ વડોદરા – ગોરખપુર સ્પેશિયલનું ૨૮ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૨૬ સુધી વિસ્તરણ કરવામાં આવ્યું છે. એ જ રીતે ટ્રેન નંબર ૦૯૧૧૨ ગોરખપુર – વડોદરા સ્પેશિયલનું ૩૦ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૨૬ સુધી વિસ્તરણ કરવામાં આવ્યું છે. ટ્રેન નંબર ૦૯૧૯૫/૦૯૧૯૬ વડોદરા – મઉ સાપ્તાહિક સ્પેશિયલ - ટ્રેન નંબર ૦૯૧૯૫ વડોદરા – મઉ સ્પેશિયલનું ૨૬ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૨૬ સુધી વિસ્તરણ કરવામાં આવ્યું છે. એ જ રીતે ટ્રેન નંબર ૦૯૧૯૬ મઉ – વડોદરા સ્પેશિયલનું ૨૭ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૨૬ સુધી વિસ્તરણ કરવામાં આવ્યું છે.

ટ્રેન નંબર ૦૯૧૧૯/૦૯૧૨૦ પ્રતાપનગર - લાલકુઆં સાપ્તાહિક સ્પેશિયલ- ટ્રેન નંબર ૦૯૧૧૯ પ્રતાપનગર - લાલકુઆં સ્પેશિયલનું ૨૭ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૨૬ સુધી વિસ્તરણ કરવામાં આવ્યું છે. એ જ રીતે ટ્રેન નંબર ૦૯૧૨૦ લાલકુઆં – પ્રતાપનગર સ્પેશિયલનું ૨૮ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૨૬ સુધી વિસ્તરણ કરવામાં આવ્યું છે.

Editorial

Dialogue matters

The ceasefire has broken, the explosions have returned to the Strait of Hormuz, and the fragile memorandum of understanding (or misunderstanding, as some would term it) between the United States of America and Iran now looks less like the beginning of peace than a brief pause in a longer contest. Yet its failure does not make diplomacy irrelevant. On the contrary, it reveals why diplomacy remains unavoidable.

Only days ago, attention was fixed on the reported terms of a US-Iran understanding: the reopening of Hormuz, the lifting of naval restrictions, oil waivers, phased sanctions relief, the release of frozen assets, and a framework for further negotiation on the nuclear question. Now, with hostilities having resumed, the temptation will be to dismiss the whole exercise as stillborn. That would be a mistake. The memorandum mattered because it showed where the conflict had finally arrived after all the firepower: not at surrender, not at regime change, not at strategic transformation, but at the old instruments of diplomacy. This is the first lesson of the crisis. The war began with Iran's nuclear programme as its declared justification, but it came to revolve around shipping lanes, energy flows and maritime coercion. The nuclear issue did not disappear, but it was deferred. Hormuz became immediate. The conflict may have begun over centrifuges; it was shaped by oil, shipping insurance, tankers, naval orders and the fear that one of the world's most vital waterways could become unusable. For India, this was never an abstract question. Millions of Indians live and work across the Gulf. Our energy security depends on the uninterrupted flow of commerce through the Arabian Sea and the Strait of Hormuz. Our trade, remittances and economic stability are tied to a region that cannot be treated merely as a theatre for other people's wars. The response of Prime Minister Narendra Modi to the earlier understanding was therefore carefully pitched. He welcomed the prospect of peace and stability and emphasised freedom of navigation and commerce. There was no triumphalism, no endorsement of any side's narrative, only a clear statement of India's real interests. The deaths of Indian merchant seafarers during the recent phase of maritime enforcement brought home the human cost of this conflict with particular force. These men were not combatants. They were not authors of grand strategy. They were workers in the engine room of globalisation, part of the vast and often invisible community that keeps oil, goods and supplies moving across the seas. The cargo everyone watches may be oil. The cost too often forgotten is the crew. Their deaths also exposed an uncomfortable truth about India's place in the world. We speak increasingly of great-power status, strategic autonomy and India's rise. Much of that is justified. Yet many Indians continue to seek livelihoods in difficult and dangerous sectors of the global economy, from merchant shipping to construction and care work. India is simultaneously a rising power and a developing country. Strategic partnerships soften hierarchies of power; they do not abolish them. The crisis also reminds us that India's strategic horizons cannot end at the Arabian Sea. From the Strait of Hormuz to the Malacca Strait, the maritime highways that sustain India's economy are becoming arenas of geopolitical competition. Energy security, trade, undersea infrastructure and freedom of navigation are no longer separate policy domains but part of a single strategic continuum stretching across the Indian Ocean. The old distinction between West Asian security and Indo-Pacific security is steadily eroding. The conflict has also revealed how far the old assumptions about West Asia have weakened. For decades, the regional order rested on American primacy, Israeli military superiority and the exclusion or containment of Iran. That order has not vanished, but it is no longer uncontested. The US remains indispensable, but it is not omnipotent. Israel remains militarily formidable, but it cannot translate every tactical success into political settlement. Iran remains constrained, damaged and under pressure, but it has demonstrated resilience. The Gulf states are no longer content merely to absorb the consequences of decisions made elsewhere. Yet the answer cannot lie in naval deployments alone. Sea power can protect commerce, but only diplomacy can reduce the political incentives to threaten it.

Time to corner China on South China Sea: India is right to speak up

India rightly has taken a clear position that all disputes in the South China Sea should be resolved peacefully through negotiations, and the rule of law must prevail to maintain a free and open Indo-Pacific. India for a long time was largely silent over the maritime disputes in the South China Sea. However, as Indian economies grow and its interests in the larger Indo-Pacific region keep rising, India has a right to watch developments and raise concerns as and when needed. Instability and disorder in the South China Sea would surely affect the Indian economy as well. More than fifty per cent of Indian trade passes through the South China Sea. China thus has no business telling India to stay out of issues in the South China Sea.

China boldly rejects the 2016 International Arbitration Tribunal's ruling on its claim of sovereignty over an area marked by its declaration of a nine-dash-line as illegal and calls the decision "wastepaper". While the Tribunal's award says that the Chinese claims of its rights over a large chunk of the waters of the South China Sea have no basis under the United Nations Convention on the Law of the Sea (UNCLOS), Beijing calls this "illegal and invalid". Who gives the legal authority to China to declare the decision of an International Arbitration Tribunal under the UNCLOS (United Nations Convention on the Law of the Sea) illegal? Significantly, the arbitration case was initiated by the Republic of the Philippines against the People's Republic of China in 2013 under Annex VII of the United Nations Convention on the Law of the Sea. And China happens to be one of the first countries to sign the UNCLOS in 1982 and ratify it in 1996. It is noteworthy that if China had decided to be a party to this case and put forth its own arguments and historical records before the five arbitrators with the Permanent Court of Arbitration serving as the registry, the ruling could have been a little different. But China preferred not to nominate an arbitrator, unlike the Philippines. The arbitrators examined extensive evidence on maritime features, territorial claims and other allegations and gave their rulings, and China promptly declared the ruling "null and void".

China opted to use its naval muscle and economic prowess and assert its version of historical records to stake its claims of sovereignty over the disputed islands of the South China Sea and preferred to bypass the legal provisions of a treaty on the laws of the sea that it willingly signed and ratified. The international community was by and large reticent over the ruling of the International Tribunal in 2016, even though

the Philippines celebrated its legal victory for some time. Most major powers kept busy in making trade and investment ties with China and spoke little about the victory of the Philippines. China, on the other hand, persistently resorted to "grey zone" warfare to assert its control over the South China Sea. It adopted non-kinetic and salami-slicing strategies to expand its presence and harass smaller neighbours, such as the Philippines, and refused to resolve the disputes of sovereignty over islands, reefs and shoals through collective negotiations among the disputants, such as Indonesia, Vietnam, Malaysia, the Philippines, Brunei and Taiwan. Ironically, the ASEAN member countries, who have been seeking a code of conduct for the regional navies in the South China Sea themselves, do not have a consensus stand on the sovereignty issue. This has further strengthened the Chinese behaviour. Five of the six countries that have disputes with China on the sovereignty issues in the South China Sea are members of ASEAN, yet they have not been able to evolve a common stand. Moreover, the most dominant navy in the Indo-Pacific is that of the United States of America. Japan, South Korea, and Australia are its strategic allies, and a host of other countries rely upon the traditional security commitment of the United States. Despite this, no power has been able to effectively challenge the militarisation of the islands in the South China Sea by China. Numerous naval exercises are periodically conducted by the Filipino and the US navies, sometimes along with that of the Japanese navy, yet these have been ineffective in preventing the grey-zone warfare by the Chinese navy. Times have, however, changed, and the geopolitical scene of oceans and seas has assumed very complex characters. This explains why China has cried foul soon after fourteen countries recently upheld the validity of the 2016 ruling of the International Tribunal on the South China Sea and why China has reacted very strongly to observation by these countries and the European Union after ten years of the tribunal's ruling. First of all, the impact of the ongoing Iran war and Tehran's weaponisation of the Strait of Hormuz has sounded an alarm bell around the world. If one country were to aspire to control a strait that provides a passage for energy and other trade in goods, what will be the consequences for the global political economy? The international community cannot accept a fee for using the Strait for commercial purposes, be it a superpower like the United States or a littoral state, such as Iran.

Secondly, the war in Ukraine that was largely confined to land has spread to the Black Sea and Sea of Azov. As in the case of Iran, Ukraine, a relatively weaker power, has successfully begun to confront Russia. What is more important to notice is the vulnerability of waterways during regional conflicts that can have serious adverse impacts on international trade and commerce. In the case of the South China Sea, a water way that accounts for almost one-third of global trade and has the potential to disrupt the economies of a large number of countries cannot be allowed to be controlled by any single power. The reason as to why fourteen countries issued a joint statement on the eve of the tenth anniversary of the 2016 ruling of the International Tribunal to emphasise the need for upholding freedom of navigation and the rule of law is the rising global concerns over leveraging waterways by an extra-regional power or a littoral state. China has leveraged its economic power to bribe or pressurise smaller countries to withdraw their recognition of Taiwan. It has used its economic influence to prevent ASEAN unity from taking a consensus stand on South China Sea disputes. China may try again to use its influence to silence countries from raising the issue of the South China Sea or make them back China's position.

But the open joint statement of fourteen countries from the three continents – Asia, Europe and the Americas – on the need for freedom of navigation in the South China Sea appears to have cornered China. The number of countries that would endorse keeping the South China Sea open for free movement of goods and services and people will rise in the future. Openly defying international law and particularly rules of law under UNCLOS will be more and more costly for China.

Deconstructing China's diplomatic readouts: Why does Beijing push disinformation through official documents?

India and China have made overtures to draw closer since the October 2024 disengagement deal for Depsang and Demchok, the last two friction points in eastern Ladakh. Both sides have taken proactive, positive steps such as settling on a coordinated patrolling agreement to reduce friction, engagement at the topmost level between the two principals – such as Narendra Modi' meeting with Xi Jinping at the BRICS summit in Kazan, frequent diplomatic dialogues, restoring of direct flights, resumption of visa services and so on. And yet there remains a yawning trust deficit. It surfaces in the oddest of ways. For instance, in the arena of diplomacy, the official readout is traditionally a dry, negotiated document reflecting cautious choice of words. It is designed to reflect shared understandings, acknowledge differences with maybe a touch of understatement, and serve as a baseline for future engagements. When it comes to diplomatic engagement with China, however, there is always a "readout gap."

Following the meeting between external affairs minister S Jaishankar and Chinese foreign minister Wang Yi on the sidelines of the ASEAN Summit in Manila on July 22, a familiar script played out. The Chinese side released a readout claiming sweeping consensus, notably bracketing Tibet with Taiwan and asserting that India backs China's position on these core issues. Claiming to quote

Jaishankar, the release, as cited by official news agency Xinhua, stated: "Jaishankar said that India's positions on issues concerning Taiwan and Xizang have not changed, and India respects China's sovereignty." This framing of Tibet, Taiwan, 'Chinese sovereignty' and tying it up with Jaishankar is a new ploy. It didn't take long for India to push back. During Friday's weekly press briefing, the external affairs ministry clarified that Jaishankar had said no such thing. Spokesperson Randhir Jaiswal said, "when it comes to sovereignty issues, it is India that should be and is raising them. India does not violate China's sovereignty in any manner and has been consistent. But China is in illegal occupation of Indian territory in Jammu and Kashmir and Ladakh since 1963, where India's right is officially acknowledged even by China. Also, there are Chinese projects on territories in Jammu and Kashmir that belong to India, and we object to that." The reference was to Chinese projects such as the China-Pakistan Economic Corridor in Pakistan-occupied-Kashmir and Shaksgam Valley – India's sovereign territory occupied and administered by China. In his opening remarks at Manila, Jaishankar had said: "Peace and tranquility in the border areas is obviously the pre-requisite for normal ties. Since October 2024, both sides have engaged to ensure that important objective. This will continue to need our constant attention. Relevant mechanisms in this domain must be given full support and strong encouragement."

He added that "It is natural that as two large and important nations, and that too proximate neighbours, India and China would have their own particular interests.